

Puffen paa, at der af Enkelte betales større Bidrag til Statens Fornødenheder, maa det ogsaa bemærkes, at det ikke er mange Aar siden, at de Mænd, som nu skulle have denne Fortrinnsret til Valg til Rigsdagens Landsdning, omtrent ikke betalte Noget til Staten. Det var først i 1850, at Rigsdagen, da den fandt dette Forhold i høj Grad ubilligt, anordnede ved Lov, at de af deres Tid. Skuldsætning skulde betale til Staten det Samme som de Ufrige, og for at lette dem denne retfærdige Byrde og dette Paalæg tilfiod Rigsdagen endda Nogle af dem 15 eller 20 og Andre 25 Gange det Beløb, de vilde faae at betale. De fik altsaa omtrent de Penge, som de vilde faae at betale i Stat, og nu kommer man og puffes paa, at de betale Mæest til Statens Fornødenheder. Seg kan derfor ikke Andet end finde de Grunde, som skulle tale for Grundlovsudkastet, forkastelige. Med Hensyn til Rigsrådet skal jeg blot sige, at det forekommer mig, at det har givet sig selv Dødsstødet ved at anerkjende Freden af 30te October 1864; derved har det selv brudt sin constitutionelle Myndighed.

Formanden: Seg maa dog bemærke med Hensyn til den Kritik, det ærede Medlem udtalte, at den Myndighed, Rigsrådet derved har udøvet, var i Overensstemmelse med Grundloven af 18de November 1863.

N. Andersen: Seg skulde altsaa meget ønske, at det ærede Thing vilde stemme for Forslagene under Nr. 2, 4 og 5, for derved at give Anledning til, at Femte Juni Grundloven gjenindsættes i dens fulde oprindelige Stikfælle og Omfang. Denne Grundlov er den skjønneste Perle i Frederik den Syvendes Mindekrands, og jeg vil haabe og troe, at det er det danske Folks Villie, at den skal holdes blank, at den ikke maa forstjerkes. Denne Grundlov er et Bærn mod alle Forurettelser saavel fraoven som fra neden. Den er den Skandse, hvoraf jeg ikke opgiver en eneste Tomme eller Tøddel, og hvis jeg gjorde det, vilde jeg skamme mig; thi det vilde være til Skade. Naar der er faldet Udtalelser fra fjernere Egne, hvor jeg ikke er kjendt, om, at det kun er en Thvendedeel af

Befolkningen, der knurrer mod dette Forfatningsudkast, skal jeg vel vogte mig for at give nogen Deel af Befolkningen — hverken den, som er for, eller den, som er imod Grundlovsudkastet — det Sludsmaal, Thyfsterne engang have givet os, nemlig, at vi ere et søvnt, døstigt og ligeghldigt Folf, der ikke har Forstand paa sit eget Bedste, men jeg skal kun erklære, at det, hvis nærværende Grundlovsudkast gaer igjennem, for mig er uvist, om den Forbittrelse, der er tilstede, vil bevirke Sløvhed, eller om den vil gaae yderligere; i begge Henseender frygter jeg dens Følger.

Søren Jørgensen: Alle de Forhandlinger, der ere førte her om denne Sag, og alle de Grunde, som man har givet os for, at det var nødvendigt, at vi fik vor Valgret indskrænket, synes mig rigtignok at være meget smaa. Der blev gjort gjældende i det andet Thing, at vi havde misbrugt vor Valgret, og det af den simple Grund, at vi ikke altid havde benyttet den med Klogskab. Dersom det nu er saaledes, hvad ogsaa godt kan være — jeg antager rigtignok, at dersom vi havde brugt den med Klogskab, var der ikke saa Mange i denne Sal, som vilde have stemt for Grundlovsudkastet — og da der nu fordres, at vi skulle benytte den med Klogskab, mener jeg ogsaa, at vi maae fordre, at den Valgmaade, som man nu vil have indført, skal være sammensat med Klogskab, men naar man vil have, at de Stortbesatte skulde have Valgret, og det af den Grund, at de ere de Høistbesatte — skjøndt det gjerne kan være, at der er Mange af dem, som maaffee snarere kunde kaldes halve Idioter, eller at der var Flere af dem, som kunde have en meget indskrænket Forstand — saa vil jeg spørge, om det er klogt, at vi see at faae en saadan Valglov, som vil begunstige saadanne Vælgere. Det kan ogsaa gjerne være, at der er Mange, som vilde have, at vi skulde holde paa den nye Valgmaade, blot fordi de synes, at det passer med deres eget Kram, blot fordi de see, at de da faae Valgretten; men jeg mener dog, at de gjøre deres Børn en meget ringe Tjeneste ved at indføre en saadan Valgmaade. Dersom jeg f. Ex. var en af de høist Besatte, vilde jeg ingenlunde tragte